

מ"ת 63771/02-22 - מדינת ישראל נגד מחמד שקיראת, שאדי שקיראת

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 63771-02-22

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

1. מחמד שקיראת
2. שאדי שקיראת

המשיבים

ב"כ המבקשת: עו"ד א' דוויק

ב"כ המשיבים: עו"ד ר' סוואעד

החלטה

1. לפניי בקשה להורות על מעצר המשיבים עד לתום ההליכים המתנהלים נגדם.
2. נגד המשיבים הוגש כתב אישום שבו הם מואשמים בעבירות של ניסיון רצח; הפקרה אחרי פגיעה; וגרם נזק לרכוש. עם הגשת כתב האישום המבקשת הגישה את הבקשה שלפניי. ב"כ המשיבים חולק על קיומן של ראיות לכאורה והצדדים טענו את טענותיהם בעניין זה. עניינה של החלטה זו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.
3. המשיבים הם אחים ושניהם אחיינים של ר.ש. (להלן: "המתלונן") ושל אחיו, ב.ש. (להלן: "האח"). בין משפחת המשיבים למשפחת המתלונן ואחיו קיים מזה מספר שנים סכסוך ירושה מר.
4. בכתב האישום נטען, כי ביום 12.2.22 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, המשיבים נסעו במכונית שכורה מסוג יונדאי בכביש בבית סאחור שבסמוך לבית לחם. משיב 1 נהג במכונית ומשיב 2 ישב לצדו. באותה עת המתלונן הלך לבד בשולי הכביש שבו המשיבים נסעו.

בכתב האישום נטען, כי המשיבים הבחינו במתלונן והמשיכו בנסיעתם. בשלב כלשהו גמלה בליבם החלטה לדרוס את המתלונן ולגרום בכך למותו. כעבור כדקה המשיבים חזרו למקום שבו המתלונן היה על מנת להוציא לפועל את החלטתם. נטען, כי משיב 1 האיץ את מהירות נסיעת המכונית ופגע במתלונן מאחוריו. מעוצמת המכה המתלונן הסתובב פעמיים באוויר ונפל במרחק של מספר מטרים מהמקום בו עמד, אל מורדות הכביש. הפגיעה במתלונן הייתה בפינה הימנית-קדמית של המכונית, וכתוצאה מכך השמשה הקדמית של המכונית התנפצה.

בכתב האישום נטען, כי משיב 1 לא עצר את נסיעתו והמשיכים נסעו במהירות מהמקום.

עוד נטען בכתב האישום, שאחיו של המתלונן שנכח באותה עת בקרבת מקום, הבחין במתואר והחל לנסוע ברכב במהירות אחרי המשיבים, וזאת על מנת לעצור אותם. המשיבים ברחו בנסיעה מהירה מהאח במשך מספר דקות. בשלב מסוים האח הצליח לעמוד בסמוך לרכבם של המשיבים. בתגובה לכך הסיט משיב 1 את מכוניתו ופגע ברכב של האח. מיד לאחר מכן המשיבים ברחו פעם נוספת במכונית.

בעקבות הפגיעה המתלונן פונה באמבולנס לבית החולים "שערי צדק" בירושלים. הוא סבל משבר בעצם העצה באגן (סקרום) וכן מכאבים ומחבלות בקרקפת, במצח, ובברך ימין. בנוסף, נגרם נזק למכוניתו של האח.

5. לטענת המבקשת וכעולה מתיק החקירה, באותו יום המתלונן, אחיו, ושני אנשים נוספים הגיעו ברכב של אחי המתלונן למקום הסמוך למקום בו התרחש האירוע, לשם קיום פגישה שלא קשורה לענייננו. בתום הפגישה הם ביקשו לעזוב את המקום ברכבו של האח, ואולם היו מכוניות שחסמו את הרכב. המתלונן החליט להתחיל ללכת ברגל בחזרה לביתו, מתוך כוונה שבהמשך אחיו והאחרים יאספו אותו ברכב. האירוע מושא כתב האישום ארע בעת שמתלונן התקדם בהליכתו והמתין לאחיו ולאחרים שיאספו אותו ברכב. האח אכן הגיע, ואולם הדבר היה לאחר שהמשיבים כבר פגעו במתלונן. האח והאחרים ראו את המתלונן נפגע ואת מכוניתם של המשיבים עוזבת את המקום במהירות. שניים מיושבי הרכב בו נהג האח ירדו מהרכב כדי להושיט למתלונן עזרה, ואחיו של המתלונן רדף ברכבו אחר המשיבים. טענת המבקשת היא, כאמור, שהמשיבים פגעו במתלונן בכוונה, על מנת לגרום למותו.

6. מנגד טוענים המשיבים, כי באותו יום הם נסעו במכונית שכורה לחלקת קרקע שהם קנו מספר ימים לפני כן. לטענתם, בעת שהם נסעו במכונית וחלפו על פני המתלונן, הם כלל לא היו ערים לכך שהאדם שעמד בצד הדרך הוא המתלונן. לטענת המשיבים, לאחר שהם חלפו על פני המתלונן הם הבחינו באחיו של המתלונן ובאנשים נוספים שלטענת המשיבים התכוונו לפגוע בהם בשל הסכסוך הקיים בין שתי המשפחות. לטענת המשיבים, הם ביקשו להימלט מהאח ומהאחרים, ולשם כך הם עשו סיבוב פרסה, הפכו את כיוון נסיעתם ונסעו בחזרה לכיוון שממנו הם הגיעו. תוך כדי מנוסתם, כך טוענים המשיבים, הם הסתכלו אחורה ו/או במראה לעבר מי שלטענתם רדפו אחריהם, וכתוצאה מכך המכונית סטתה לצד הדרך ופגעה במתלונן, מבלי שהמשיבים ידעו את זהותו. לטענת המשיבים, הם לא עצרו כדי להושיט עזרה לנפגע, משום שהם ברחו מפני אחיו של המתלונן והם חששו שאם הם יעצרו ויושיטו עזרה, אחיו של המתלונן ינצל זאת כדי לפגוע בהם.

7. לאחר שעיינתי בחומר החקירה ושמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה שיש בידי המבקשת ראיות לכאורה בעוצמה הנדרשת.

8. הראיה העיקרית הקיימת בתיק החקירה היא סרטון של מצלמת אבטחה שבו ניתן לראות את האירוע. מהסרטון עולה, כי האירוע התרחש בשטח כפרי פתוח ששדה הראיה בו הוא טוב. בתחילת הסרטון ניתן לראות את מכוניתם של המשיבים חולפת על פניו של המתלון בנסיעה עד שהיא נעלמה במעלה הדרך; זמן מה לאחר מכן ניתן לראות את מכוניתם של המשיבים חוזרת בנסיעה מהכיוון שאליו היא נסעה; בהמשך ניתן לראות את מכוניתם של המשיבים סוטה בלא סיבה תחבורתית נראית לעין לצד הדרך ופוגעת במתלון שעמד שם ושוחח בטלפון; מיד לאחר מכן ניתן לראות את מכוניתם של המשיבים מתרחקת מהמקום במהירות. כמו כן ניתן לראות את הרכב של אחי המתלון נוסע במרחק מה מהמכונית של המשיבים מהכיוון ממנו חזרו; את הורדת שני הנוסעים על מנת שיושיטו למתלון עזרה; ואת נסיעתו של אחי המתלון לכיוון שאליו נמלטה מכונית המשיבים.

9. ההתרשמות הכללית מהצפייה בסרטון אינה התרשמות מקיומו של מרדף, כנטען על ידי המשיבים, אלא של פגיעה מכוונת, כנטען על ידי המבקשת. נסיעתם של המשיבים בדרכם חזרה אינה נסיעה מבוהלת של מי שנס על נפשו, אלא נסיעה רגילה. לטענת המבקשת, מצפייה בסרטון ניתן לראות, שכאשר המשיבים התקרבו למתלון הם הגבירו את מהירות נסיעתם. בהודעת עדכון שהוגשה היום על ידי המבקשת נאמר, כי חוות דעת של מעבדה דיגיטלית קובעת זאת.

10. דבר שברור ואין עליו מחלוקת הוא, שלאחר הפגיעה במתלון המשיבים לא עצרו את המכונית, ולא האטו את מהירות נסיעתה, ולא השתהו אפילו לרגע קט כדי לראות במי הם פגעו, או כדי להושיט לו עזרה, או כדי לאמוד את נזקי המכונית שלהם שהשמשה שלה נופצה. משיב 1 שנהג במכונית, גם לא הסיט את ההגה אלא המשיך קדימה. המשיבים המשיכו בנסיעה מהירה והסתלקו מהמקום. על פני הדברים התנהגות זו אינה מתיישבת עם ההתנהגות האינסטינקטיבית והטבעית שיש לצפות ממי שפוגע במכוניתו באדם אחר. המשיבים טוענים שהם עצבו את המקום במהירות הואיל ואחיו של המתלון והאחרים רדפו אחריהם והם חששו מפניהם. אזכיר, כי לשיטת המשיבים הם לא ידעו במי הם פגעו. משכך, ספק מאד אם הייתה למשיבים סיבה לחשוש מאחיו של המתלון ומהאחרים, אם המשיבים היו עוצרים את מכוניתם ומושיטים עזרה לאדם שזה עתה הם פגעו בו פגיעה קשה. לא למותר לציין כי לדברי משיב 1, הוא מוסמך להגיש עזרה ראשונה, והיה מתנדב באמבולנס, והוא יודע להושיט עזרה רפואית (הודעה מיום 16.2.22, ס' 20). הסתלקותם המהירה של המשיבים מהמקום תומכת בטענת המבקשת כי הפגיעה הייתה מכוונת.

11. ראיה נוספת התומכת בגרסת המבקשת היא שיחת טלפון שהתקיימה זמן קצר לאחר האירוע בין משיב 2 לבין הסבא שלו, עלי. בשיחה זו משיב 2 אמר לסבא שלו: **"סגרתי חשבון התקיפה של ראיד"**. כוונת הדברים היא, כנראה, לאירוע שהתרחש בין הצדדים לסכסוך זמן מה לפני כן. הסבא שאל את משיב 2 ואמר לו: **"למה עשית את המעשה הזה למה עשית את זה? אבא שלך התקשר אליי והיו אצלי אנשים, בכל מקרה תשלח אנשים שיעשו עטוה בין שני הצדדים, תשלח את הקרובים שלך שיעשו עטוה.. אוקי"**. תשובתו של משיב 2 לדברי הסבא הייתה: **"יאללה בסדר"**.

12. לדברי ב"כ המשיב, המשיבים לא ידעו מלכתחילה כי האדם שהם פגעו בו הוא המתלונן, ולאחר שהדבר נודע להם, משיב 2 התייחס למה שלדבריו היה תאונה, כאל "סגירת חשבון". על פני הדברים נראה שיש קושי בהסבר זה, משום שהוא אינו מתיישב עם פשוטם של דברי משיב 2. יתרה מכך, מדברי הסב ניתן ללמוד על אי נחת מההודעה שהוא קיבל ממשיב 2 ואפילו על חשש נקמה, ולכן הוא ביקש מהמשיב לשלוח אנשים למשפחת המתלונן כדי לעשות "עטווה". אם אמנם היה מדובר בתאונה, ניתן היה לצפות לכך שהמשיב יסביר את הדברים לסבא שלו כדי להרגיע את הרוחות ולמנוע את התדרדרות המצב. ואולם, מצדו של המשיב אין כל אמירה כזאת.

13. ב"כ המשיבים טוען, שגם אם תתקבל טענת המבקשת בדבר פגיעה מכוונת במתלונן, אין סיכוי של ממש לכך שהם יורשעו בעבירה שהמבקשת מייחסת להם, ניסיון רצח. משקבעתי כי יש ראיות לכאורה להוכחת טענת המבקשת כי המשיבים פגעו במתלונן בצורה מכוונת ומתוכננת, לשאלה אם ניתן יהיה לקבוע במידת הוודאות הנדרשת כי המשיבים ניסו לרצוח את המתלונן, או שהם "רק" ביקשו לחבול בו חבלה חמורה, אין חשיבות מכרעת. כפי שניתן לראות מהסרטון, הפגיעה במתלונן הייתה קשה, הוא "עף" גבוה באוויר ונחבל. למרבה המזל, ככל שניתן להבין הנזק שנגרם למתלונן לא היה חמור. ואולם, מצפייה בסרטון ניתן להתרשם כי פוטנציאל הנזק היה גדול.

14. משקבעתי כי יש ראיות לכאורה ממילא יש לקבוע שקיימת עילת מעצר. מדובר לכאורה במעשה חמור שנעשה לכאורה על רקע סכסוך ירושה מר וארוך שנים, אשר ספק אם הגיע לפתרונו. ב"כ המשיבים הגיש היום מסמך "סולחה" שנערכה לאחרונה, ואולם מבחנה של הסולחה הוא מבחן הזמן.

15. ב"כ המשיבים טען, כי המשיבים הם אנשים צעירים, נורמטיביים, חסרי עבר פלילי. הוא טען, כי משפחתם שכרה בית בעין ראפא, והוא מציע בית זה כחלופת מעצר. לדבריו, אין מקום להורות על הזמנת תסקיר מטעם שירות המבחן, לנוכח העומס הרב המוטל על שירות המבחן ופרק הזמן הארוך הדרוש לשירות המבחן לצורך הכנת תסקירים.

16. המעשים המיוחסים למשיבים מצביעים על סכנה של ממש הנשקפת מהם, גם אם עברם נקי. משום כך, ועל מנת שלפני בית המשפט תהיה מונחת תמונה רחבה יותר, מצאתי לנכון לבקש כי שירות המבחן יגיש תסקירים ביחס אליהם.

17. **שירות המבחן מתבקש, אפוא, להגיש תסקירים ביחס לשני המשיבים.**

18. **המשך הדיון יתקיים ביום 4.4.22 בשעה 09:00. המזכירות תזמן את הצדדים; שב"ס; תרגום. יש לשלוח העתק מהחלטה זו לשירות המבחן.**

ניתנה היום, י"ד אדר ב' תשפ"ב, 17 מרץ 2022, במעמד המתייצבים.